

Cu bune și (mai ales) rele...

Când în 51 de ani ajungi să organizezi abia a 17-a ediție, nu ai cu ce te lăuda, mai ales că precedenta fusese în urmă cu... 9 ani. Să zicem că înainte vreme au fost probleme mai speciale, dar în nici un caz, așa cum scria un jurnalist neinformant, că "Festivalul a fost interzis de Ceaușescu în ultimii ani de comunism", pentru că de la ediția 1971 până la aceștia a mai trecut multă vreme! În schimb cine și ce i-a mai împiedicat pe cei de la TVR să respecte, după 1990, periodicitatea anuală? Dacă n-ai bani, îl faci mai micuț, dar

Raluca Blejușcă, Mădălin Voicu

nu-l întrerupi, numai că la edițiile post-decembriste s-au tocat bugete uriașe, nejustificate în manifestări faraonice, cu personaje aduse de peste hotare pe sume care au secăt visteria televiziunii publice. Anul acesta, însă, s-a ivit o oportunitate: Anul Centenarului, bugetul de milioane de euro fiind asigurat cu generozitate de Guvern, sponsori, autoritățile locale din Brașov, ceea ce a permis organizatorilor să se întindă pe nu mai puțin de 5 zile, de parcă eram la Sanremo. Și măcar dacă ar fi fost cu folos, dar...

Când aniversezi 50 de ani de la prima ediție, ideea de bază ar fi trebuit să fie OMAGIEREA MARILOR COMPOZITORI ȘI INTERPREȚI ROMÂNI, A INSTRUMENTIȘTILOR, REGIZORILOR, MAEȘTRILOR DE SUNET, a tuturor acelor care au clădit edificiul trainic al muzicii UȘOARE românești (intenționat am subliniat, pentru că tocmai acest gen a fost expediat "pe repede înainte" în prima seară, când Piața Sfatului avea foarte multe locuri goale, filmate neinspirat de operatorii TVR, firesc la ora 1 noaptea, la munte). Unii dintre ei mai trăiesc, trebuiau aduși pe scenă, fie că au participat, fie că nu (ar fi fost astfel și o reparație morală și o "mea culpa" din partea TVR, pentru selecțiile arbitrare din trecut, când au reprezentat România soliști de care nu-și mai amintește nimeni, unii dintre ei prezentați și acum). De pildă, am zărit-o în rândul 1 pe arh. Theodora Dinulescu, scenografa primei ediții, din 1968, dar nimeni n-a amintit de ea... Nu știm cine s-a ocupat de sunet (așa cum trebuia să se precizeze clar cine a semnat regia, scenariul - cu unele texte inepte, regia muzicală, cine a fost director de festival, pe ce criterii și cu ce

atribuții), deoarece soliștii români au acuzat că nu au avut control pe scenă și că nu auzeau orchestra, așezată prea sus. Cum să-i ignori în acest sens pe propriii profesioniști, care au scris istorie, inclusiv la "Cerbul de aur", cum ar fi Jolt Kerestely sau Dani Constantin (compoziția acestuia din urmă "Still Love You" a adus de două ori premiul I unor soliști)? Nu poți face o ediție festivă, de o asemenea amploare, fără a cunoaște măcar istoria festivalului, dacă nu a muzicii ușoare românești. Dacă unii dintre reprezentanții noștri la primele patru ediții n-au ajuns pe scenă, așa cum ar fi fost normal, și s-a recurs la mesaje filmate, atunci trebuia ca TOȚI să apară pe ecran, asta însemnând și Anca Agemolu (1968), Mihaela Mihai (1969), Angela Similea, Dorin Anastasiu (1970), Ruxandra Ghiață (1971). Frumos că n-au fost uitați, fiind pomeniți prin momente omagiale (unii, ca Laura Stoica, de mai multe ori), poate cam lungi, interpreții dispăruți, deși marea durere a lui Dan Spătaru, evocat prin "Fanfara militară" cântată de colegi, a fost că, până la moarte, n-a fost invitat să susțină, așa cum era normal, un recital la "Cerb", el, cel mai popular cântăreț... Să-i cinstim pe corifeii genului cât sunt încă în viață, de aceea ar fi fost de dorit să-i vedem pe scenă, umăr lângă umăr, în aplauzele publicului, și pe Marina Voica, Mirabela Daur, Gabriel Cotabiță, Pompilia Stoian, Gabriel Dorobanțu, Stela Enache, Paul Surugiu Fuego, Marina Florea, Anastasia Lazariuc (mai ales că artiștii basarabeni au fost foarte numeroși), Adrian Romcescu, Oana Sîrbu, Cristian Popescu (locuiește chiar în Brașov), Mihai Constantinescu, Adrian Daminescu, Sergiu Cioiu, Ramona Bădescu (fostă prezentatoare a festivalului), Petre Geambașu... Ar fi fost atât de greu să li se ofere o plachetă (că de diplome suntem sătui) și un buchet de flori, cu scuze pentru faptul că deși au cariere prodigioase, cei mai mulți n-au fost în grațiile producătorilor de la TVR? Acum, în epoca tehnicii, de efect ar fi fost și mesaje video de la foști laureați de peste hotare sau actuale vedete care și-au început ascensiunea la Brașov - bănuim că nici Julio Iglesias (atât de atașat de publicul nostru), nici Christina Aguilera n-ar fi refuzat să spună două vorbe. În perioada 1968-1971 festivalul s-a ținut la Teatrul Dramatic din Brașov și ar fi fost salutar ca, după 50 de ani, gazda aceasta istorică (la Sanremo nu se

Horia Brenciu

renunță la Teatrul Ariston) să fie pusă în valoare, așa cum a procedat în 1998 Ioana Bogdan, cu "Clubul sentimental" transmis în direct pe TVR2. Aici se putea rescrie legenda festivalului, cu oameni care au fost direct implicați (Dumitru Moroșanu, Octavian Iordăchescu, Dinu Săraru, Ioana Bogdan, Jolt Kerestely, Horia Moculescu, Alexandra Cepraga, Dani Constantin, Liana Elekeș), evocându-se personalitatea

foștilor prezentatori, de care acum n-a amintit nimeni-Stela Popescu, Iurie Darie, Ioana Măgură, Silviu Stănculescu, Valeria Gagealov, Andrei Magheru, dar și a marelui Sile Dinicu, ca și a celorlalți dirijori ai primelor 4 ediții (Richard Oschanitzky, Gelu Solomonescu, Alexandru Imre).

Nemaivorbind că nu doar interpreții au făcut istorie aici, ci și compozitorii: un alt moment emoționant ar fi putut fi conceput prin invitarea pe scenă a lui Horia Moculescu, Jolt Kerestely, Marius Țicu, George Natsis, Viorel Gavrila (pentru că Ionel și Andrei Tudor erau deja acolo) și prin pomenirea acelor creatori de top dispăruți ale căror creații au marcat festivalul, de la cei vechi până la Camelia Dăscălescu, Paul Urmuzescu, Florin Bogardo, Ion Cristinoiu sau Cornel Fugaru. Legat de compozitori și de piesele cântate (puține la număr și repetându-se) de finaliștii străini, este obligatoriu ca, transparent, organizatorii să explice care a fost

Doina Gradea, Lidia Isac, Ionel Tudor

modalitatea prin care au fost propuse creațiile românești și câte au fost ele. S-au propus străinilor și piese din "fondul de aur" al genului? La primele ediții, împreună cu UCMR, se tipărea un caiet cu peste o sută de cântece reprezentative, din care să tot alegi. La actuala ediție UCMR a fost ocolită total, deși consultarea profesioniștilor muzicii era obligatorie. Ne-am bucurat totuși că au fost pe scenă Ionel Tudor și Andrei Tudor (excepționali în postură de dirijori și de orchestratori!), Paula Seling, Laurențiu Cazan. După 1990 a intervenit subiectivismul realizatorilor, care alegeau câteva titluri după bunul lor plac, ajungându-se în acest fel ca marile creații ale muzicii ușoare românești să nu se mai audă pe scena festivalului. Asta pentru că nimeni nu le-a spus celor de la TVR ceva esențial: "Cerbul de aur", ca și oricare eveniment muzical sau emisiune ale postului public, sunt ale țării, ale marelui public, nu ale unei mâini de redactori, producători și realizatori! În schimb am fost intoxicați cu sloganul "De 50 de ani "Cerbul" dă ritm României!". Poate din 9 în 9 ani și așa, un ritm mai lentșor...

Neglijența sau lipsa de informare, la acest nivel, au fost de asemenea "bile negre" (Doina Spătaru a fost laureată în 1970, nu în 1971, Cosette așa se scrie corect etc.), dar să stai prost și cu gramatica frizează ridicolul. Astfel, pe ecran a apărut permanent scris "Laureat", indiferent de sexul artistului, iar Ionel și Andrei Tudor erau... contopiți într-un singur "Dirijor", nemaivorbind că o serie de soliști nu au fost ei personal laureați, ci video-clipul în care apăreau, ceea ce era obligatoriu să fie precizat. În prima seară au cântat doar o parte din cei premiați în trecut, fără însă a se scrie pe ecran autorii cântecelor, iar dacă străinii s-au întrecut în a cânta în

românește, unii dintre ai noștri au apelat la limbi străine (absolut toți se cuvenea să cânte doar titlurile de la data respectivă). Au evoluat în această seară, care ar fi putut și trebuit să fie o sărbătoare globală a muzicii ușoare românești, Corina Chiriac, Nico, Luminița Anghel, Narcisa Suciuc, Laurențiu Cazan, Monica Anghel, Silvia Dumitrescu, Paula Seling, Doru Tufiș... Derulând cronologic, să notăm regia neinspirată: orchestra stă în frig o oră (normal era să fie derulate în ordine toate piesele cu acompaniament orchestral și separat cele cu negative), concurs după recitaluri, piese românești și străine de-a valma, de nu mai înțelegeai nimic. Care a fost justificarea pentru care trupa Humans, care ne-a făcut de răs la Eurovision și n-a avut nici o legătură cu "Cerbul", a fost invitată pentru un recital lung, în timp ce vedetele laureate au fost "fugărite" prin scenă cu câte un singur cântec? Așa cum un star mondial, Gigliola Cinquetti, a fost intercalată, se putea face și cu diverse mari voci ale noastre, în schimb au ocupat multe ore din program titlaturi ca Motans, Humans, Carla's Dreams, care sigur nici nu știau ce e cu acest festival și care nici măcar n-au umplut piața, ca să fie măcar o justificare economică (fiindcă muzical-stilistică nici atât). Practic, TVR a marcat acum o clară "cedare de suveranitate", promovând mai mult nume de la posturile rivale ProTV și Antena 1, ceea ce este de neînțeles și de neacceptat, dar despre asta vom reveni. Loredana a fost ca de obicei la înălțime, deși repertoriul n-a fost prea bine ales (Zig-zagga, Lele, Mamma mia, un potpuriu, O inimă de 16 ani, culminând cu "Bună seara, iubito!" de Adrian Enescu).

Când ai în curtea proprie, practic, o Andreea Marin și când poți apela la Ramona Bădescu și Mădălina Ghenea (a fost pe scenă la Sanremo), vorbitoare de italiană, mult mai frumoase toate, care a fost oare justificarea pentru care a fost adusă ("cu mari sacrificii", cum se spunea pe vremuri) din India o prezentatoare a ProTV fără nici o experiență în domeniul spectacolelor muzicale? Mister. Deși a avut prompter și câști, deci practic a citit și a reprodus (dialogul cu actorul italian era amuzant, fiindcă se aștepta traducerea în cască), Iulia Vântur a evidențiat dicție deficitară (înghite silabe și vocale), a fost afectată, aferată. Cam brusc saltul de la "Ferma vedetelor",

Corina Chiriac

sau așa ceva, la "Cerbul de aur"! Bine măcar că s-a renunțat la prostia cu prezentarea în limba engleză, reamintită fugitiv doar de Ricky Dandel. În plus, nefericita moderatoare a fost chinuită de regie cu o "inovație" de-a dreptul penibilă: era pusă să prezinte de-a valma, la grămadă, câte 3-4 interpreți, de uitai ce a spus până când respectivul intra în scenă! Dar la

scurtă vreme ne-am lămurit cum stă treaba cu strânselile relații dintre TVR și ProTV, când am citit că o bucătăreasă (pardon, "chefă" sau cum o fi femininul) lansată de acest din urmă post urmează să aibă o emisiune culinară la postul public, de parcă Mircea Dinescu nu era suficient. Iar cu italianul Gabriel Garko, bănuții aruncați, aparent, aiurea (omul putea fi măcar întrebă de muzica italiană, de Sanremo, de Gigliola Cinquetti!), au avut o justificare clară: două seriale cu el difuzate de TVR imediat după festival!!

În ceea ce privește selecția concurenților, artiștilor din recitaluri, membrilor juriului, melodiilor planează multe,

multe semne de întrebare. Italienii din concurs, de pildă, au fost mult sub nivelul câștigătorului Trofeului la concursul "George Grigoriu" din acest an, Walter Ricci, respins surprinzător la preselecție. Ne-am lămurit când Andrei Tudor, membru în comisie, ne-a povestit cum au votat cei trei colegi fără pregătire muzicală...Ce ni se pare nefiresc este faptul că se alterează ideea de competiție de INTERPRETARE, deci nu de creație și cu atât mai puțin gen Eurovision: în piesa Irlandei se mai auzeau clar încă două voci, Spania a avut, pe lângă o dansatoare, un...duet vocal feminin, iar Cipru a apărut cu... două manechine. Dora Gaitanovici, învingătoarea de la Muzic-ADA și de la Amara 2017, a cântat "Spune-mi" de Cornel Fugaru, Raluca Blejușcă (având-o ca profesoară, la Tulcea, pe valoroasa interpretă Alexandra Canareica) - "Oameni" de Marius Țeicu, Ovidiu Anton - "Copacul" de Jolt Kerestely, solista din Kazahstan, foarte bună - o piesă de Andrei Tudor. "Tu nu vezi cerul" sau "Cât de frumoasă ești!", ale tânărului și valorosului compozitor, s-au numărat între preferințele soliștilor străini, ca și "Să nu-mi iei niciodată dragostea", "Dincolo de nori" (Holograf), "La tine aș vrea să vin", "Vino mai aproape" (Bere gratis), "Timpul" (Marius Moga), "Dau viața mea pentru-o iubire" (Marius Țeicu), "Noi ne potrivim" (repertoriu Connect-R), "Iubirea schimbă tot" (repertoriu Andra), "Promit" (Paula Seling), "Of, inimioară!" de Edmond Deda (la care prezentatoarea trebuia să facă legătura cu Luminița Dobrescu, care a cucerit Trofeul în 1969 cu acest cântec). Se simte clar că Iulia Vântur nu are cunoștințe în domeniu și că oricum nu spune nimic de la ea, citind doar sponsorii și titlul plus autorii (care oricum apar pe ecran!). De pildă, la Ovidiu Anton erau revelatoare câteva detalii: că a fost șef de promoție la "Școala vedetelor-2" a lui Titus Munteanu (de la TVR!), că melodia "Moment of silence" a triumfat la

Eurovision România, că nu e atât pescar cât crescător de câini de rasă. Horia Brenciu (la care trebuia din start să se sublinieze că este brașovean) a fost în vervă, neocolind "Septembrie, luni...", "Funky party", "Fac ce-mi spune inima", "Lângă tine", "Do it for me" și, în primă audiție, "Sunt cine vreau să fiu". Așa cum starul James Blunt s-a situat pe aceeași linie a hit-urilor proprii: "Heart to heart", "Goodbye my lover", "Postcard", "Bartender", "Bonfire Heart" și a fost... "OK".

Să nu vă mire prea mult palmaresul final, fiindcă în componența juriului n-a intrat nici un compozitor sau muzicolog reprezentând UCMR!! Nici aici nu știm care au fost "criteriile" (fiindcă profesional-muzicale nu prea), optându-se pentru câteva prezențe, să le spunem, mai degrabă exotice. Dacă au ocolit, ca la mai toate manifestările sale, profesioniștii de la UCMR, cei de la TVR puteau măcar să facă apel la ograda proprie, prin specialiștii cu studii muzicale și experiență în domeniul muzicii ușoare: Jolt Kerestely, Alexandra Cepraga, Dani Constantin. Au stabilit ierarhia finală Mădălin Voicu (președinte), Gigliola Cinquetti, Luminița Dobrescu, Eleni Foureira (Grecia), Kitty Cepraga (fostă la "Școala vedetelor"-1), Edwin Marton, Arsenie Toderaș (fost la O-Zone, dar mai logic ar fi fost Dan Bălan), deci o componență eterogenă. Cineva, a propoz de altă gafă a organizatorilor, se amuza spunând că James Blunt a decăzut, ajungând să cânte în... deschiderea concertului Deliei! Aceasta a interpretat cu succes "1, 2, 3, 4", "Gura ta", "Om mare", "Aripi de vânt", "Ce are ea?", "Rămâi cu bine", din păcate n-a renunțat, nici pe această scenă prestigioasă, la nota de vulgaritate, la care, absolut condamnat, TVR s-a făcut părtașă, afișând în permanență pe ecran... "Mă-ta"!! Dacă acesta e nivelul cultural la postul public, să ne așteptăm în viitor la alt cuvânt în 4 litere, care începe tot cu "m"? Jenant. Aminteam că, impardonabil, nici măcar una din

marile vedete ale muzicii ușoare românești n-a fost invitată să susțină un recital! Flavius și Linda Teodosiu Show Band, fără o activitate consistentă pe scenele noastre (rezidenți în Germania), a oferit un recital bine interpretat, cu piese internaționale... totuși se aniversau 50 de ani de la primul "Cerb", să nu uităm asta.

Impresiile ni s-au amestecat, ca și planurile analizei, așa că ar cam fi cazul să le ordonăm puțin. Așadar să amintim înainte de toate organizatorii: Ministerul Culturii și al Identității Naționale, Consiliul județean Brașov, Primăria municipiului, TVR, co-producători fiind TVR Moldova (de la

care a venit o prezentatoare nescenică și necunoscută, Ilinca Avram – din fericire n-a vorbit prea mult) și SRR. Prezentatorul principal al primei seri, cea care a fost totuși cel mai mult în spiritul, în tradiția festivalului, Aurelian Temișan, și-a demonstrat calitățile actricești, în ciuda unui text, cum am mai spus, fără sare și piper, cu un umor forțat. O mostră grăitoare: amfitrionii au fost puși în permanență să anunțe, pleonastic, “Marele Trofeu”, de parcă ar exista și “Micul Trofeu”! O altă prostie “regizorală”: solistul intră în scenă... înaintea prezentatorului! Am înțeles că Vântur vroia să amintească mereu de cei care au coafat-o, îmbrăcat-o, i-au pus la dispoziție bijuterii, totuși să nu spuie nimic despre succesele și personalitatea uriașă a Gigliolei Cinquetti e jignitor pentru artistă. Optând pentru un stil cât mai natural, necoafată, nemachiată, dar cu o rochie superbă, fosta adolescentă-

Ionel și Andrei Tudor

minune ne-a delectat cu refrenele ei fără vârstă: “Si”, “La pioggia”, “Lacrime in un oceano”, “Fuori piove” și firește “Non ho l’età”. Luminița Dobrescu a noastră, vecină cu Gigliola în juriu, dar și în Italia (au fost nu mai puțin de 3 membre în juriu care locuiesc în Peninsula!), n-a fost pusă deloc în valoare așa cum trebuia și cum merita, oferindu-i-se spațiu doar pentru 2 piese, deși are repertoriu cu orchestra Ionel Tudor (big-bandul Radio), alături de care a susținut un mare concert. Iar prezentarea ei pe ecran a fost în aceeași notă, fiind caracterizată drept doar “Laureat” (mai trebuia un “ă”, cum am mai spus, dar de fapt trebuia scris “Câștigătoare a Trofeului “Cerbul de aur” 1969!). Ea a dat viață cu aplombul cunoscut melodiilor “Dacă nu iubești” (George Grigoriu) și “Of, inimioară” (Edmond Deda), evident neanunțate pe ecran, ca la toți artiștii români. Un recital mai consistent a avut Corina Chiriac, care a optat pentru “Inimă, nu fii de piatră”, “Inima ta”, “Hai, hai, lângă mine stai”, aduse la rampă cu umor și vervă, făcându-ne să dorim o dată mai mult să vedem vedetele noastre de primă mărime puse pe aceeași treaptă cu cele de peste hotare, față de care sunt adesea mult mai bune.

La Gală prezentatoarea mai lansează o sintagmă aiuritoare, afirmând cum că asistăm la “Cel mai important festival DE MUZICĂ din România”!! Așadar “George Enescu” e mic copil, de celelalte nu mai vorbim... Primul recital a fost al violonistului Edwin Marton, care a cântat 6 piese scurte, dar având în vedere că vine pentru a nu știu câta oară în România, și nu pe bani puțini, putea ca măcar din curtoazie să includă în repertoriu și o lucrare românească, chiar dacă Grigoraș Dinicu sau Georges Boulanger (Gheorghe Pantazi) nu cântau pe Stradivarius-ul de care nu uită să amintească de fiecare dată... Toți finaliștii sunt invitați pe scenă,

semn că organizatorii s-au inspirat de la Amara și “George Grigoriu”, ca să ne amuzăm puțin, dar n-au luat de acolo un alt lucru bun și anume filmarea unor aspecte din culise. Premiul TVR și al SRR este înmănat de Doina Gradea (PDG al TVR), dar nu împreună cu Georgică Severin, omologul său de la Radio, ci cu Ionel Tudor, care coboară de la înălțimea scenei. Culmea, Lidia Isac (Republica Moldova) nu cântă piesa care i-a adus premiul, “Tu nu vezi cerul” de Andrei Tudor, păcat. Premiul publicului (stabilit, ni se spune, prin SMS) este câștigat de Olivierre Kaye (Belgia) sau, poate, de șlagărul “Să nu-mi iei niciodată dragostea” (Holograf). Premiul presei (care presă, cine anume, o asociație profesională, cum ar fi normal?) n-a fost înmănat de vreun ziarist-critic muzical reputat, ci de directoarea festivalului, Smaranda Vornicu Shalit (după câte știm nu este jurnalistă, dar în fine), lui Ovidiu Anton (“Copacul”-Jolt Kerestely). Bizară invitarea formației din Republica Moldova, The Motans (despre care nici Vântur n-a avut ce spune!), cu un recital foarte lung și plicticos, publicul nefiind deloc entuziast. Am înțeles că în Anul Centenarului s-a dorit prezența artiștilor basarabeni în juriu, între laureați, în recitaluri, însă mult mai firesc era să fie chemate nume grele, cum ar fi Ion Suruceanu, Pasha Parfeni (cu atât mai mult cu cât au mai urcat pe scena “Cerbului”), Olga Ciolacu, Anastasia Lazariuc, Ian Raiburg, Zdob și Zdub, ca să nu mai vorbim de Paul Surugiu Fuego, la rândul-i Artist al poporului din Republica Moldova. Fostă elevă a lui Cornel Fugaru, care își punea mari speranțe în ea, și componentă a duetului Angels, Raluca Blejușcă a întrerupt un timp activitatea muzicală, devenind mamă a trei copii! Revenirea ei a fost încununată cu Premiul pentru cea mai bună interpretare a unei piese românești (dar acesta nu e oare mai potrivit să meargă către un străin? Raluca oricum avea loc în palmares) – este vorba de “Oameni” de Marius Țeicu. Premiile localnicilor au plecat peste hotare: cel al Județului Brașov a fost acordat italianului Damiano Borgi (“Dincolo de nori”-Holograf), iar cel al Municipiului Brașov a fost atribuit

Iulia Vântur, Gabriel Garko

irlandezului Ryan O’Shaughnessy (“Noi ne potrivim”). O constatare stupefiantă: laureații nu cântă, ca să-și justifice premiile, în schimb The Motans ocupă 45 de minute scena! Dacă Fuego n-a ajuns în recital, cum era de așteptat, în schimb el a fost în repertoriu și gravat pe... cizmele grecoacei Eleni Foureira. Jurata a avut alături 4 balerine, ea însăși fiind

o foarte bună și suplă dansatoare, dar cam atât, legăturile-i cu tradițiile muzicale elene nefiind detectabile. Premiul III a fost înmănat de Kitty Cepraga franțuzoacei de culoare Kelly Joyce, care a cântat cu orchestra "Of, inimioară", iar premiul II a fost oferit de Gigliola Cinquetti frumoasei macedonence Antonia Gigovska, care a cântat... "Cât de frumoasă ești!" de Andrei Tudor. Ca să-și mai justifice sacul de euro primit cam pe degeaba (el însă n-are absolut nici o vină) actorul Gabriel Garko a fost însărcinat să înmâneze premiul I belgianului Olivier Kaye, care de această dată cântă; cu cele două premii, el calcă, după 50 de ani, pe urmele compatriotului său Jacques Hustin, triumfător în 1968. Cel mai lung recital din

festival, 11 piese, a fost susținut de Nicole Scherzinger, pe aceeași linie vestimentară cu Delia și grecoaica - body și cizme înalte, plus 4 dansatoare. Una peste alta, în recitaluri mai mult s-a dansat (aerobic, costume de baie sexy) și s-a... vorbit, fiindcă, să nu uităm, am mai avut și "Eroina" sau "Acele" pictaților de la Carla's Dreams. Deci două formații din Basarabia cu stiluri asemănătoare, dar nici o formație de Top din România! Holograf sau Bere gratis au fost măcar prin cântecele lor, dar Vunk sau Direcția 5? Nemaivorbind că n-a fost nici un recital al unei mari voci, cum se întâmpla altădată. Juriul "de experți" (formulare simpatică a Iuliei Vântur) a decis o câștigătoare care a primit ceva fluierături. Inis Neziri (Albania) a fost recompensată cu Trofeul (păcat că s-a renunțat la ierarhizarea aceea cu cerbi de aur, argint și bronz), cântând piesa lui Marius Țeicu sortită gloriei la acest concurs, "Dau viața mea pentru o iubire", dar în orice festival serios câștigătorul interpretează ambele piese, nu doar una.

A 5-a seară a fost una specială și originală, nu neapărat doar de folclor, având-o la cârmă pe Iuliana Tudor. Minunata secvență "Toți K1 pentru România", oferită de Primăria generală a Capitalei, cu Nicolae Furdui Iancu, grupul K1, formația Crai Nou, Paula Seling, actori a dezvoltat un cunoscut proiect lansat la Mărășești anul trecut, la "Vrancea Eroică". Din Republica Moldova au luat parte orchestra "Lăutarii", dirijor Nicolae Botgros, și Alex Calancea Band. Au fost unele reproșuri că au lipsit marile vedete ale muzicii populare, dar, repetăm, n-a fost un concert de folclor, ci unul conceptual, mai aparte. Oricum și în presă am văzut aceeași dezinformare crasă și lipsă de cultură muzicală, cu

formulări de genul "Melodia Monicăi Anghel "Dau viața mea"", fără ca în tot articolul să se amintească măcar numele compozitorului, fiindcă al textierului nu avem pretenții. Dar de cea mai mare gravitate sunt subiectivismul și ignorarea gustului masei mari de spectatori, nepermise la o televiziune publică, plătită de fapt din banii noștri, ai tuturor. Noi am fost ceva mai blânzi, dar iată un fragment din articolul cunoscutului scriitor și comentator muzical George Stâncă, publicat în ziarul "Click!": "La urma urmei, cine sunt acești VOI (sau "ei") ca să decidă lucruri esențiale de politică a culturii? Anume, cine e reprezentativ și cine nu? Cine v-a "uns", cine i-a ales? Nu știu sigur cine e acest "VOI". Cu ce criterii s-a operat și hotărât? TVR nu este parohia nimănui: acolo putea a dictatură, a clientelism, a răsfăț, a bun plac, a feudă personală". Exact ce spuneam și noi mai sus, fiindcă a existat o lipsă totală de transparență, au fostocoliți oamenii competenți (în condițiile în care TVR, evident, nu mai posedă așa ceva), s-a evitat colaborarea, care ar fi fost sigur benefică, din toate punctele de vedere, cu UCMR, s-a transformat postul public într-o anexă nereușită a ProTV, unde se știe că muzica ușoară românească este ignorată. Și toate astea pe un buget-record. Știți cum se spune: când faci ceva pe banii mei, întreabă-mă și pe mine, după care dă-mi socoteală. Ori la ediția actuală, când tragi linie, constați că n-a fost nici o vedetă uriașă (la primele ediții erau câte 3 pe seară!), doar vreo doi-trei soliști de nivel mediu-bun, plus o selecție catastrofală a reprezentanților de limbă română din recitaluri. Asta nu înseamnă că n-a fost nimic bun. În primul rând orchestra de acompaniament, o combinație între big-bandul radio și orchestra Operei din Brașov, amplul ansamblu fiind strunit cu mână (mâini!) de Maestru de cei doi excepționali dirijori și orchestratori, Ionel Tudor și Andrei Tudor. Acesta este cel mai mare câștig al festivalului și dacă se va mai organiza festivalul (să sperăm că da și nu... peste 9 ani!) obligatoriu să se mențină această formulă câștigătoare. A mai fost și scena, mare, funcțională (cam golașă, însă), să nu uităm

nici luminile, proiecțiile, pentru că de sonorizare, cum am spus, unii soliști s-au plâns. Dincolo de toate, organizatorii să-și facă bilanțul în liniște, să-și lingă rănilor, neconsiderând această manifestare cine știe ce reușită, ci una absolut normală pentru o instituție cu mii de angajați. Așa că să ne vedem măcar la ediția a 20-a! (foto: facebook - Cerbul de Aur - Golden Stag/ Cristian Radu Nema - Jimmy Catson)

Ana-Maria SZABO
Marius GHERMAN